

af Hestene, dog med den Tanke, at de selv maatte komme til at udrede Erstatningen, er det klart, at en saadan mindre Omhu straffes med Tab i vort daglige Velvære, og det Samme vil og bør være Tilfældet, naar den mindre Omhu fremkommer i vor offentlige Gjerning eller i Statens Tjeneste, og vi kunne fra Rigsdagens Side ikke gjøre noget Værre til at befordre den mindre Omhu end ved at give Kommunerne i Erstatning for Hestene den Priis, de selv allfor dyrt maatte have givet. Jeg vil derfor holde paa Mindretallets Forslag, idet jeg dog meget vel kan indsee, at 150 Rd. er allfor lav en Priis for de indkjøbte Heste, og at 200 Rd. maaskee ogsaa er for lidt, men der kan jo ikke være Noget veien for, at man til tredie Behandling indfatte en høiere Priis for Hestene, og i den Henseende kan det da komme i Betragtning, hvad den ærede Ordfører har udtalt, at man i Udvalget angaaende Krigsstatloven er villig til at indrømme Ministeren et høiere Beløb, som — hvad jeg maa erkjende for rigtigt — blev udredt paa anden Maade, saaledes at den blev dækket igjennem Indkomstskat. Jeg skulde saaledes ikke have Noget imod, at Prisen forhøiedes, naar man kun ikke bestemte, at Kommunerne skulde have den Priis, de selv havde givet, hvad der efter min Mening vilde bidrage betydeligt til at sløve Interessen for de kommunale Anliggender, og det, troer jeg, vil stee ved at antage Fleertallets Forslag.

R. Wedersen: Den ærede sidste Taler udtalte, at der her i Salen var fremkommet Dphsninger, som havde godtgjort, at Kommunalbestyrelserne ikke havde viist den Interesse for Indkjøbet, som var nødvendig for at skaffe billige Heste tilveie; disse Dphsninger har jeg hverken seet eller hørt. Jeg erindrer fuldt vel, at den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) under denne Sags første Behandling udtalte, at han vidste, at der var et Sted, hvor en Mand, der ved den af Kommunen foranstaltede Konkurrence havde faaet sig Leverancen af Hestene tilflaaet, og rimeligviis efter det laveste Bud, havde overdraget Leverancen til en Anden, som vilde levere Hestene endnu billigere, hvorved han da havde tjent Noget. Jeg kan imidlertid paa

ingen Maade indrømme, at der paa Grund heraf skulde kunne fremsættes nogen som helst Anke imod Kommunalbestyrelsen, thi den har indbudt til Konkurrence, en saadan har fundet Sted, og Kommunen har da overdraget Den Leverancen, der gjorde det laveste Bud; Kommunen har saaledes gjort, hvad den efter min Mening kunde gjøre. At Den, Leverancen er overdraget, sælger denne Forpligtelse til en Anden, hvorved han erholder en Gevinst, rammer ikke Kommunalbestyrelsen. Lad os opstille et Exempel. En Mand sælger en Vare til en Anden for en vis bestemt Priis, den høieste, han kan opdrive, denne Anden sælger den selsamme Vare til en Tredie og faaer en endnu høiere Betaling; men kan man da sige, at den, der først solgte Varen, ikke har gjort sig den Umage, han burde, for at faae den høieste Priis? Nei, paa ingen Maade. Men lad os nu ogsaa gaae ud fra den Forudsætning, at der paa enkelte Steder ikke er viist den tilbørlige Interesse, saa vil dog den ærede Rigsdagsmand indrømme, at der er overordentlig mange Steder, hvor man har maattet give, jeg kan gjerne sige, en meget høi Priis, tilrods for, at man har gjort alt Muligt for at skaffe Hestene billigere. Den ærede Rigsdagsmand er saaledes slet ikke vis paa at ramme dem, som netop have viist sig, jeg synes han sagde, sløve, han kan jo ligesaa godt ramme dem, der have gjort sig al mulig Umage for at faae Hestene billige. Det er fornemmelig her paa Sjælland og tildeels vel ogsaa paa de andre Der, at Hestene have været dyre; de ere det til enhver Tid, og det er da ikke saa forunderligt, at de have været det i dette Tilfælde. Den ærede Rigsdagsmand vil dog vist ikke fremstaae med Beviser og udpege nogen bestemt Kommune, om hvilken man kan sige, at den ikke har gjort, hvad der burde gjøres i dette Tilfælde. Det, der saaledes under denne Sags første Behandling blev udtalt, nemlig, at der ved Leverancen er drevet Mellemand, kan jeg derfor paa ingen Maade ansee som rammende noget som helst Forstanderstab, naar det forud har gjort, hvad der kunde stee, for at indbyde til Konkurrence, — vel at mærke, i den korte Tid, der var levet dertil.